

וודסטוק בא לתל-אביב

*** איזון עדין (הבימה) — אדר-ארד (וירגיניה וולף) אלבי מתאר שוב את התמוטטותה של הבורגנות האמריקאית האמידה. הביצוע של מרים זוהר, סטלה אבני ושאר חברי הצוות, משכנע.

* * * **מדון פלאזה** (הקאמרי) — שלושה מערכונים מצחיקים מאד של ניל (יחפים בפארק) סימון, המתרחשים כולם באותו חדר מלון. אבנר חזקיהו ועדנה פליל משעשעים.

* * * **המכשפה** (תיאטרון גודיק) —

ציור מכוניות לכבוד פסטיבל הפופ
נביאים פלסטיים

איט ביי מגידי עתידות; מפענחי נסתרות; מגלי הורוסקופים; נביאי פלסטיים; משוררי רים מודרניים; כוהני גז; מורי נבוכים מצוות שיער, שידריכו את התאווים לשיח' רור עצמי איך עושים זאת; נערות גוגו שיתפתלו על רקע האגם בתאורה משגעת; מיעדי פזמונים חיים עם אומני הצמרת של אותו שבוע בצבעים ובגודל טבעי; תזמורות קצב; להקות קצב; תחרויות קצב (למשל: מי מתנשק בקצב הכי איטי, ומי אוכל כנגו בקצב הכי מהיר).

גולת-ההכותרת של כל החגיגה הזאת, תהיה פסטיבל הקצב, בחסות העולם הזה שבו תבחר להקת-הקצב הנבחרת לשנת הקצב 70. יתחרו, בין השאר, האריות, עוזי והי סגנונות, פעמוני סוני והצ'רצ'ילים, ולכבוד כל הקצב הזה יבוא במיוחד מאירלנד ה' סוערת, הזמר, כוכב-יתרון במיצעדי העונה, ג'ו דולן (עשיתי אי, תריסה, את אשה כה יפה).

מי שלא הגיע לגיל ג'וס, מוטב ויזרוז לקנות לו גיטרה: הכניסה לחיילים ולבעלי גיטרות חנימ, אין כסף.

קוטקים פתוחים לאור הכוכבים; שלושה בתי קולנוע בהצגות ללא הפסק לסרטי מחתרת, סרטים מזמרים, וסרטי קצב, כמובן, ביניהם סרטם האחרון של החיפושיות לט

ג'ו דולן
משוררי מודרניים

דיסטל הוא כיום אחד הברזנים והזמרים ה' צרפתיים המבוקשים ביותר, תוכניות ה' טלוויזיה שלו זוכות להצלחה עצומה, ואין הוא זקוק כלל לשמה של ב"ב כדי להש' תכר סכומי-ענק בכל הופעה והופעה שהוא נותן.

לאחרונה הוזמן סשה ליפן, שם השתתף והנהג תוכנית טלוויזיה מיוחדת, שכל הכנסותיה קודש לקרן לילדים צרכים. ה' יפנים התלהבו מאד מהופעתו החופשית ו' הקלילה של דיסטל, המכונה עלידי רבים "סינרטה הצרפתי", ויש להניח שבשקבות ההופעה בהתנדבות יוזמן הברזן הצרפתי גם לכמה הופעות בשכר מלא, כמו שנאמר: שלח ציליך על פני המים.

דיסטל ביפן

שלח ציליך על פני המים

לא לחזור על שום סצנה יותר משש פעמים. אחרי זה, פשוט התחלתי לספור רק את שש הפעמים האחרונות, לפני שהייתי שבתי-רצון, ואת כל היתר ביטלתי כנסיונות כושלים."

* * * איך צלם בני להתאמן

ימים אלה מצלם האריס את הקט' עים האחרונים של הסרט, במסך תת-קרקעי בלונדון. האווירה על בימת הצל' מים ייודותית מאד, מאחר והאריס סילק את כל מי שנראה לו אנטרסטי. כל אחד טופח לשני על הכתף, כולם מחייכים, והאריס עצמו מפזם במרץ פזמונים מכל התקופות (להזכירכם שמכר כבר כמה מיליוני תקליטים) כומר המצלמים מאד של מקא-תור פארק).

ומה עם הסרט? ובכן, גם מצלמים עם במרתף, אבל לא יותר מדי. מדי פעם אפשר לשמוע את הבמאי נאח: "לא צילמ' נו עוד כלום היום. זה יקר מאד, בעיקר כשאין כסף". אומר, וממשיך לפזם בהנאה רבה.

כשחקן, זכה האריס עד היום לשבחים רבים מאד. תחילה בשל עבודתו בתיאטר' רון, במחזות כמו מראה מעל הגשר או בעיבוד משלו ליומנו של משוגע של גוגול. בקולנוע משך לראשונה תשומת-לב בסרט של לינדוי אנדרסון דרכו של ג'ב' (דרך אגב, גם שם היה האריס ספורטאי. שחקן ראגבי מקצועי).

* * * להתוך במקום הנכון

וידוי ותפעלה מן האישיות החז' דוקה של האריס, ראתה בו מייד יורש לארול פלין ומארלון בראנדו בעת ובעונה אחת (רק הוליבוד יכולה לראות באדם אחד יורש לשני אלה), והכניסה אותו למשתנת הסרטים שלה.

"שנאתי כל רגע שם", הוא אומר, "כולם תמודים כל כך".

על תפקידו מול דוריס דיי: "האמנתי, בכל הריציות, שזה סוף הקאריירה שלי". למזלו, בא אחר כך קאמלוט והפך אותו לשחקן-קופה (זוה הרבה יותר חשוב מסי' תם שחקן טוב), ומאז יש לו בחירה פחות או יותר חפשית של תפקידים.

ומה על האריס הבמאי? מכל מלמדיו השכיל. התכוון בעבודתם של כל הבמאים הרבים עימם עבד, והסיק מסקנות משלו. החשובה שבהם: "הרוג את יוצאי חל' ציך!" זרים השומעים אותו אומר זאת בקול רם עשויים להיבהל מן ההכרזה צמאת-הדם, אבל האריס אינו מתכוון להיות מדינה מודרני. "יוצאי חלציו" הם אותן הסצינות המיותרות, שקשה כל כך לבמאי לתתן החוצה, כי הוא אביהן מולידן.

* * * משעמם למה פארו

מאי צריך לשלוט במצב, ועם זאת להיות גמיש, כמו ג'ון יוסטון, מסביר האריס. "גיושוע לוגן (קאמלוט) היה גמיש מדי, וזה חסרונו העיקרי. חוץ מזה הוא אדם נהדר".

מה על אנטוניוני, עימו עבד האריס ב' מידבר האדום? "זה היה כמו לחול בגיהי' נום. שנאתי כל רגע בסרט, ולמרותי את כל מה שאסור לי לעשות כבמאי".

לאחר בלומפילד מתכוון האריס להעלות גיטרה משלו, מהפכנית ומפתיעה לדבריו, של האמלט. תחילה כהצגה, ואחר כך כסרט. הוא הציע את תפקיד אופליה למיה פארו, אך זו השיבה שהתפקיד אינו מעניין. האריס צוחק בקול רם, הוא אינו מוד' אג עם השם שלו היום, ואם יעזור אלהים ובלומפילד יצליח, לא יקשה עליו למצוא שחקנית אחרת.

בלומפילד נכנס רמוסך

ה כדורגל הישראלי מעורר התעניינות ה' רבה באנגליה. מצד אחד, ווסטהם ווייטד רוצה לרכוש את מוטלה שפיגלר, מצד שני, מסיים ריצ'ארד האריס, השחקן האירי האומני בעת לבמאי בעת מצוא, את בלומפילד, סרט שגיבורו הוא כידוע כוכב כדורגל ישראלי מודען.

* * * במקום אורי זוהר

רבית צילומי הסרט נערכו בישראל. בעיקר בזימנתו של התסריטאי היהודי הבריטי הלף מאנקוביץ', כשהבמאי המיועד צריך היה להיות אורי זוהר. אלא שהסתי' בר כי זוהר ומכונת-ההפקה האירופית המקובלת של סרט מיסחרי הם בני זוג מופשקים-מאד, שפגרו לאחר עשרה ימים סרטים של עבודה משותפת. כשנתר הסרט ללא במאי, ניצל האריס את ההזדמנות להגשים את אחד מחלומות חייו: לא רק לעמוד לפני המצלמה, אלא גם להיות זה שנותן את ההוראות מאחוריה.

האריס, כגינטלמן בריטי, אינו מאריך בדיבור בפרשת זוהר, וטוען שקיבל על עצמו את הבימוי משום ש"אף באמי אחר לא היה נכנס לעבודה בלי חודשים של הכנה מוקדמת, והברייה היחידה שנות' רה היתה או לקחת במאי סוג ג', או לבטל את כל העניין". האריס הקריב את עצמו, ובלומפילד בכל זאת ייצא לפועל. "ביום הראשון שלי כבמאי הייתי משוי' חק מרוב פחד. המוח התרוקן לגמרי, ולא היה לי צל של מושג מה אני עומד לע' שות. לפני שהתחלתי לצלם, גמרתי ב'בי

האריס ושניידר ב'בלומפילד'
"הרוג את יוצאי חלציו"

בידור

דיסטל למען

ילדים נצרכים

מי זוכר את הימים כאשר סשה דיסטל, גיטריסט-ג'אז מוכשר מאד, היה ידוע ב' עולם רק משום שב"ב הואילה בטובה ל' נהל עמו רומן? ובכן, אותם הימים חלפו ולא ישובו עוד.